

Γράφει ο Ευάγγελος Γ. Σπύρου, εκδότης του «ΝΑΙ»

Σ Θ Η Μ Α Τ Ι Κ Α

Είς συνέχεις έκδόσεις του δι «Α-
θηναϊτάς» δι δημοσιεύθως δίσε
της νεωτέρας πληροφορίας διά
τὸν τοπικούραθ τῆς «Ελλάς»

Ἄσυριατος

Η Έλλας δρηγεῖ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πολεμικοῦ τῆς

Τὸ ἔγκλημα κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ **Ναυτικοῦ**

noi ană și începutul mi-a inspirat să scriu o poveste. În acel moment nu aveam nicio idee despre povestea care să spală râul Războiului, văzută din perspectiva lui Virgil, arionul.

Aυτές τις σελίδες των «Συναισθηματικών» τις αφείρων πολύνω στη μνήμη των χιλιάδων παιδιών της Ελλάδος που τα κόκαλά τους είναι σκορπισμένα στα βουνά της Ήπειρου, της ελληνικής και της υποδούλου της Αλβανίας, και για 70 χρόνια η ελληνική πολιτεία δεν «βρήκε» τον τρόπο ακόμη να τα μαζέψει κάπου, να τους στήσει έναν σπασμό με τ' ίδιανά τους.

Μέσα στον κρύο χειμώνα, ξεπαγιασμένοι, ψειριασμένοι, λασπωμένοι, πληγωμένοι, δεν είχαν καιρό ν' ακούσουν τα πολεμικά ανακοινωθέντα – από το πρώτο στις 28.10.1940, όταν το Γενικό Στρατηγείο ανακοίνωνε ότι «Αι ιταλικά στρατιωτικά δυνάμεις προσβάλλουν από τις 5.30 π.μ. σήμερα τα ημέτερα τμήματα προκαλύψεως της ελληνοαλβανικής μεθορίου. Αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους», ώς το τελευταίο υπ' αριθμόν 181 στις 23.4.1941, που ανέφερε ότι εξαίτιας της πολυάριθμης εχθρικής αεροπορίας του Αξονα (των Γερμανών) και λόγω της ταχείας προώθησης γερμανικών μπλανκονικήτων, οι ελληνικές δυνάμεις υποχρέώνονται σε σύμπτυξη. Αυτό το τελευταίο ανακοινωθέν υπενθυμίζει στις τρεις τελευταίες του σειρές πως «Είναι βεβαιωμένον ότι κατά την ώραν της συνθηκολογήσεως ιταλικαί δυνάμεις δεν είχον κατορθώσει να εισέλθουν εις ελληνικόν έδαφος...».

Τις αφιερώνω και σ' όλους τους επιζώντες ακόμη, αναπήρουσ ή όχι. Και στον πατέρα μου (ζητώ συγγνώμη για την αναφορά, αλλά το δικαιούται) που 23χρονο παλικαράκι ξεκίνησε για το μέτωπο, και παραμονή 28.10.1940 ήταν στα σύνορα, μετάλλαξε θεία κοινωνία μαζί με άλλους και είχαν ε-

ΕΤΟΡΠΙΑΛΙΣΘΗ ΧΘΕΣ ΤΟ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟΝ “ΕΛΛΗ,, ΥΠΟ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ἔξω τοῦ λιμένος τῆς νήσου Τήνου ΕΒΥΘΙΣΘΗ ΦΛΕΓΟΜΕΝΟΝ παρὰ τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ πληρώματος

ХВАСТЫХ ПОЧИЛОСЬ НЕДОЛГИ

ντολή να μη βγάλουν «άρβυλα» για 5 μέρες, έτοιμοι να πουν το «αέρα!» και να αποκρούσουν τον εχθρό, υπερασπίζοντας την Ελλάδα, την Ήπειρο, τη γη του Πύρρου, την Επίδαμνο (Δυρράχιο), το Βουθρωτό, την Απολλωνία, τη Λισσό, την Αμαντία, τη Νίκαια, την Αντιγόνεια, το Αργυρόκαστρο, τη Χιμάρα, τους Αγίους Σαράντα, τη Μοσχόπολη, την Κορυτσά, την Κλεισούρα και τους αρχαίους και βυζαντινούς ναούς, τα ιερά του Κοσμά του Αιτωλού, τα αρχαία νομίσματα με το ΑΠΕΙΡΟΤΑΝ, τον Δωδωναϊό Δία τον οποίο ο Αχιλλέας στην Τροία θυμήθηκε για βοηθό, τον πολυμήχανο Οδυσσέα που ναυαγός γιατρεύτηκε στα παράλια της Θεσπρωτίας και τη φράση των αρχαίων ότι «Η Ελλάδα αρχίζει από τη γη του Ωρικού» (Ωρικίνην υπέρ αίαν ερείδεται Ελλάδος αρχή), στην Αδριατική, κοντά στον κόλπο Αιγαίων...

Στο εκλογικό τμήμα Διστράτου Αρπτς, που πήγα να ψηφίσω στις 4.10.2009 παρέα με τον 93χρονο πατέρα μου, έβλεπα σκορπισμένα τα ψηφοδέλτια Ν.Δ., ΠΑ.ΣΟ.Κ., ΛΑ.Ο.Σ., Κ.Κ.Ε., ΣΥΡΙΖΑ, Οικολόγων, Χρυσής Αυγής, ΚΚΕ (μ-λ), Κ.Ο.Τ.Ε.Σ., ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α., Δημ. Βεργή, Μ-Λ ΚΚΕ, Ένωσης Κεντρώων, ΟΑΚΚΕ, Συνεχιστών Καποδίστρια, Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος, Παναγροτικού Κίνηματος, Κόμματος Χαρίζω Οικόπεδα, Χρέπ κ.λπ., «Φως-Αλήθεια-Δικαιοσύνη», Δημοκρατικών, κάπου είκοσι (20) κομμάτων ψηφοδέλτια, ανάμεσα στα φθινοπωρινά κιτρινισμένα φύλλα, και αναρωτήθηκα πολλά για την Ελλάδα μας...

Ίσως να είναι το λίπασμα στο χώμα για την ερχόμενη άνοιξη, είπα. Η ζωή και η φύση ξέρουν να επιβιώνουν... Στα χώματα της Ηπείρου των Ελλήνων τα iερά οστά έβγαλαν μια

卷之三

3 February, 1944
Antarctic
Station, Amundsen-
Scott, South Pole
Altitude 7,300 ft.

୩୪୯

α 20.5 ηρμών
της δριζούτλων

νέα Ελλάδα, που δεν είναι η Ελλάδα του... 1821 και, φυσικά, ούτε αυτή της τηλεόρασης και της παρέας, αλλά «σαν πρώτα αντρειωμένη» θα βάλει τα αγάλματα στα μουσεία της γιας να μιλήσουν για την πραγματική Ελλάδα των Ελλήνων της προύδου, των πανεπιστημίων, των προκομμένων – και όχι της «συνδικαλιστοπαρέας» ενός μικρού κράτους. Τα «παιδιά της Ελλάδος» προσφωνώνται έτσι σ' όλη τη Γη και παραμένουν «αιειθαλή», λουσμένα στο φως του Ήλιου της Ελλάδος, που ξέρει να τα καμαρώνει. Η μοίρα των «φθινοπωρινών κιτρινισμένων φύλων» των κουκουλοφόρων του Δεκεμβρίου, των τζάμπα επαναστατών (που καίνε τις σημαίες στο Πολυτεχνείο και κάδους σκουπιδιών μαζί με την Ιστορία μας στα βιβλία της θολοκουλούρας της Ρεπούση και των δασκάλων που περιμένουν κομματική γραμμή να διδάξουν), είναι να γίνουν λίπασμα, να αποσυντεθούν στο χώμα για λίπασμα της άνοιξης. Έχω από το εκλογικό τμήμα ο πατέρας μου συνάντησε έναν συγχωριανό, που έμειναν στην ίδια σκηνή στο πολεμικό αλβανικό έπος του 1940. Αγκαλιάστηκαν, φιλήθηκαν, έκλαιψαν, γέλασαν, συγκινήθηκαν για όσα θυμήθηκαν από αυτά που έζησαν τα χρόνια εκείνα, πριν από 69 χρόνια... Έτσι θα θελα τους Έλληνες και αυτό ελπίζω να κάνουν οι πολιτικοί μας...

Κοίταξα πέρα μακριά, στα βουνά της Ηπείρου, τα Τζουμέρκα της Πίνδου με χωριάφωλιές αετόπουλων Ελλήνων, πιο κεντρικά τα Άγραφα – και κάτω μακριά π θάλασσα του Ιονίου... Μικρά ροζ κυκλαμίνα εδώ κι εκεί στίκωναν τα κεφαλάκια τους στην πλαγιά. Πίσω από το Ξηροβούνι, τα Γιάννενα' και πιο μακριά το Καλπάκι, ο Αώος, το Τεπελένι, ο Δρίνος, η Τσούκα, οι Βουλιαράτες... Ίσως τα αγριόσκρινα και τα τριαντάφυλλα, τα μπλε και άσπρα αγριολούλουδα και τ' αστέρια που φαίνεται να πέφτουν τις ξάστερες νύχτες, τ' απόδονια που κελαπδούν να 'ναι φωνούλες, χαμόγελα και γλυκές ματιές παιδιών που χάθηκαν και δεν γύρισαν, πολεμώντας για μας και την Ελλάδα...

Α, ρε πατέρα, τι μου κάνεις ώρες ώρες με την Ιστορία μας... Γι' αυτό και σε πάω!

Μας δίδαξες τι να πιστεύουμε και, αν και δεν διάβασες Σωκράτη, έπραξες αυτά που δίδαξε και εμπράκτως είπες ότι «Μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμιώτερον εστί η πατρίς και σεμινότερον και αγιώτερον»...

Μελίσσια 5/10/2009, Ευάγγελος Γ. Σπύρου

Κ. Γεωργίου - Γεώργιος Ε. Σπύρου

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ Ι. ΜΕΤΑΞΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ

(ΑΘΗΝΑ, 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940)

Η στιγμή επέστη που θα αγωνισθώμεν διά την ανεξαρτησίαν της Ελλάδος, την ακεραιότητα και την τιμή της. Μολονότι επηρίσαμεν την πλέον αυστηράν ουδετερότητα και ίστον προς όλους, η Ιταλία, μη αναγνωρίζουσα εις ημάς το δικαίωμα να ζώμεν ως ελεύθεροι Έλληνες, μου εζήτησε σήμερον την 3ην πρωινήν την παράδοσιν τημημάτων του εθνικού εδάφους, κατά την ιδίαν αυτής βούλησιν, και μου ανεκοίνωσεν ότι, προς κατάληψιν αυτών, η κίνησις των στρατευμάτων της θα ήρχιζε την 6ην πρωινήν. Απήντησα εις τον Ιταλόν πρέσβυτον ότι θεωρώ και το αίτημα αυτό καθ' εαυτό και τον τρόπον με τον οποίον γίνεται τούτο ως κήρυξην πολέμου της Ιταλίας κατά την Ελλάδος.

Τώρα θα αποδείξωμεν εάν πράγματι είμεθα άξιοι των προγόνων μας και της ελευθερίας την οποίαν μας εξησφάλισαν οι προπάτορές μας. Όλον το Εθνος ας εγερθή σύσσωμον. Αγωνισθήτε διά την Πατρίδα, τας γυναίκας, τα παιδιά σας και τας ιεράς μας παραδόσεις. Νυν υπέρ πάντων ο αγώνας.

ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΓΟΥ

Η Α.Μ. ο Βασιλεύς και η Εθνική Κυβέρνησης μοι ενεπιστεύθησαν την αρχηγίαν του Στρατού. Αναλαμβάνων αυτήν καλώ τους αξιωματικούς και πολίτας του Ελληνικού Στρατού εις την εκτέλεσιν του υψίστου προς την Πατρίδα καθήκοντος με την μεγαλυτέραν αυταπάρνησιν και σταθερότητα. Ουδείς πρέπει να υστερήστη. Η υπόθεσις του αγώνος, τον οποίον μας επέβαλεν ο ακαλίνωτος ιμπεριαλισμός μιας Μεγάλης Δυνάμεως, η οποία ουδέν είχε ποτέ να φοβηθή από ημάς, είναι η δικαιοτέρα υπόθεσις, την οποίαν είναι δυνατόν να υπερασπισθή ένας Στρατός. Πρόκειται περί αγώνος υπάρξεως. Θα πολεμήσωμεν με πείσμα, με αδάμαστον εγκαρτέροσιν, με αμείωτον μέχρι τελευταίας πνοής ενεργυτικότητα. Εχω ακράδαντον την πεποίθησην ότι ο Ελληνικός Στρατός θα γράψη νέας λαμπράς σελίδας εις την ένδοξην ιστορίαν του Έθνους. Μη αμφιβάλλετε ότι τελικώς θα επικρατήσωμεν με την βοήθειαν και την ευλογίαν του Θεού και τάς ευχάς του Έθνους. Έλληνες αξιωματικοί και οπλίται, φανήτε ήρωες.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

Τέκνα εν Κυρίῳ αγαπητά.

Η Α.Μ. ο Βασιλεύς και ο πρόεδρος της εθνικής ημών κυβερνήσεως καλούν ημάς πάντας ίνα αποδυθώμεν εις Άγιον υπέρ Πίστεως και Πατρίδος αμυντικόν αγώνα. Η Εκκλησία ευλογεί τα όπλα τα ιερά και πέποιθεν ότι τα τέκνα της Πατρίδος ευπειθή εις το κέλευσμα Αυτής και του Θεού θα σπεύσουν εν μιᾷ ψυχή και καρδία να αγωνισθούν υπέρ βωμών και εστιών και της Ελευθερίας και τιμής και θα συνεχίσουν ούτω την απ' αιώνων πολλών αδιάκοπον σειράν των τιμών και ενδόξων αγώνων και θα προτιμήσουν τον ωραίον θάνατον από την ασχημον ζωήν της δουλείας. Και μη φοβούμεθα από των αποκτεινόντων το σώμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων αποκτείναι, ας φοβούμεθα δε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και σώμα απολέσαι. Επιρρίψωμεν επί Κύριον την μέριμναν ημών και αυτός θα είναι βοηθός και αντιληπτώρ εν τη άμυνη κατά της αδίκου επιθέσεως των εχθρών. Ούτοι εν άρμασι και ούτοι εν ιπποίς, ημείς δε εν ονόματι Κυρίου του Θεού και εν τη γενναιότητι και ανδρείᾳ μεγαλυνθοσόμεθα.

Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και Πατρός είναι μετά πάντων ημών.

**ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ
Κ.Ε. ΤΟΥ Κ.Κ.Ε. ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**

(ΑΘΗΝΑ, 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940)

Ο φασισμός του Μουσσολίνι κτύπησε την Ελλάδα πισώπλατα, δολοφονικά και ξετσίπωτα με σκοπό να την υποδουλώσει και εξανδραποδίσει. Σήμερα όλοι οι Ελληνες παλεύουμε για τη Λευφεριά, την Τιμή, την Εθνική μας ανεξαρτησία. Η πάλη θα είναι πολύ δύσκολη και πολύ σκληρή. Μα ένα έθνος που θέλει να

ζήσει πρέπει να παλεύει αψηφώντας τους κινδύνους και τις θυσίες. Ο λαός της Ελλάδος διεξάγει σήμερα έναν πόλεμο εθνικοαπελευθερωτικό ενάντια στο φασισμό του Μουσσολίνι. Δίπλα στο κύριο μέτωπο και ο κάθε βράχος, ή κάθε ρεματιά, το κάθε χωριό, καλύβα με καλύβα, η κάθε πόλη, σπίτι με σπίτι πρέπει να γίνει φρούριο του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα. Κάθε πράχτορας του φασισμού πρέπει να εξοντωθεί αλύποτα. Στον πόλεμο αυτόν, που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, δίχως καμμιά επιφύλαξη. Επαθλο για τον Εργαζόμενο Λαό και επιστέγασμα για το σημερινό του αγώνα πρέπει να είναι μια καινούργια Ελλάδα της Δουλειάς, της Λευφεριάς, λυτρωμένη από κάθε ξενική ιμπεριαλιστική εξάρτηση και από κάθε εκμετάλλευση, μ' έναν πραγματικά παλλαϊκό πολιτισμό.

Όλοι στον αγώνα, ο καθένας στη θέση του και η νίκη θάναι νίκη της Ελλάδος και του Λαού της. Οι εργαζόμενοι όλοι του κόσμου στέκουν στο πλευρό μας.

(ΥΓ.: «Ο Ζαχαριάδης και ο πόλεμος του '40».)

**ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΥΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ**

(10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940)

Είναι δύο εβδομάδες τώρα που μ' ένα τελεσίγραφο, μοναδικό στα διπλωματικά χρονικά των εθνών, για το περιεχόμενο, την ώρα και τον τρόπο που το παρουσίασαν, η Ιταλία κάλεσε την Ελλάδα να της παραδώσει τα εδάφη της, ν' αρνηθή την ελευθερία της, και να κατασπιλώση την πιμή της.

Οι Ελληνες δώσαμε, στην ιταμή αυτή αξίωσι της φασιστικής βίας, την απάντηση που επέβαλλαν τριών χιλιάδων ετών παραδόσεις, χαραγμένες βαθειά στην ψυχή μας, αλλά και γραμμένες στην τελευταία γωνιά της ιερής μας γης, με το αίμα των μεγαλυτέρων πρώων της ανθρωπίνης ιστορίας. Κι αυτή τη σπιγμή, κοντά στο ρεύμα του Θυάμιδος και στις χιονισμένες πλαγιές της Πίνδου και των μακεδονικών βουνών, πολεμούμε, τις περισσότερες φορές με τη λόγχη, αποφασισμένοι να νικήσουμε ή να πεθάνουμε μέχρις ενός.

Σ' αυτόν τον άνισο, σκληρότατο, αλλά και πεισματώδη αγώνα, που κάνει τον λυσσασμένο επιδρομέα να ξεσπάζη κατά των γυναικών, των γερόντων και των παιδιών, να καίν, να σκοτώνη, ν' ακρωτηριάζη, να διαμελίζη τους πληθυσμούς στις ανοχύρωτες κι άμαχες πόλεις μας και στα ειρηνικά χωριά μας, έχουμε το αίσθημα ότι δεν υπερασπιζόμαστε δική μας μόνον υπόθεση: Ότι αγωνιζόμαστε για τη σωτηρία όλων εκείνων των υψηλών αξιών που αποτελούν τον πνευματικό και πιθικό πολιτισμό, την πολύτιμη παρακαταθήκη που κληροδότησαν στην ανθρωπότητα οι δοξασμένοι μας πρόγονοι και που σήμερα βλέπουμε ν' απειλούνται από το κύμα της βαρβαρότητος και της βίας. Ακριβώς αυτό το αίσθημα εμπνέει το θάρρος σ' εμάς τους Ελληνες διανοούμενους, τους ανθρώπους του πνεύματος και της τέχνης, ν' απευθυνθούμε στους αδελφούς μας όλου του κόσμου για να ζητήσουμε, όχι την υλική, αλλά την πιθική βοήθειά τους. Ζητούμε την εισφορά των ψυχών, την επανάσταση των συνειδήσεων, την εργασία, το κήρυγμα, την άμεση επίδραση παντού όπου είναι δυνατόν, την άγρυπνη παρακολούθηση και την ενέργεια για ένα καινούργιο πνευματικό Μαραθώνα, που θ' απαλλάξη τα δυναστευόμενα έθνη από τη φοβέρα της πιο μαύρης σκλαβιάς που είδε ποτέ ο κόσμος. Οταν μια τέτοια επανάστασης συντελεσθή, η Νίκη θα στεφανώση το μέτωπο και του τελευταίου, του πιο ταπεινού εργάτη.

Με τη μεγάλη και σταθερή αυτή ελπίδα, σας στέλνουμε τον αδελφικό μας χαιρετισμό.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ, ΣΩΤ. ΣΚΙΠΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΝΙΚΟΣ ΒΕΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΘΕΝΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ, ΠΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΠΑΠΠΗΣ, ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ, ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ, ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΕΞ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ, ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΜΕΡΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΥΠ' APIΟ. 1 (28.10.1940)

Αι ιταλικά στρατιωτικά δυνάμεις προσβάλλουν από της 5.30 π.μ. σήμερον τα ημέτερα τμήματα προκαλύψεως της ελληνοαλβανικής μεθορίου. Αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους.

ΥΠ' APIΟ. 2 (28.10.1940)

Κατά την διάρκειαν της ημέρας ιταλικά δυνάμεις ποικίλης ισχύος εξηκολούθησαν προσβάλλουσαι ημέτερας δυνάμεις, αμυνομένας σθεναρώς. Αγών ενετοπίσθη επί μεθορίου γραμμής. Παρά της εχθρικής αεροπορίας εβλήθησαν στρατιωτικοί τίνες στόχοι άνευ ζημιών. Βόμβαι ριφθείσαι επί της πόλεως Πατρών έσχον θύματα εκ του αμάχου πληθυσμού.

ΥΠ' APIΟ. 7 (2.11.1940)

Εις το μέτωπον Ηπείρου και Δ. Μακεδονίας σφοδρός αγών πυροβολικού. Αι καταληφθείσαι υπό των στρατευμάτων μας θέσεις εντός του αλβανικού εδάφους εις τον τομέα της Φλωρίνης, ως το χθεσινόν υπ' αριθ. 6 ανακοινωθέν, διεπρέθησαν υπό τούτων παρά την σφοδράν αντίδρασιν του βαρέος εχθρικού πυροβολικού και της εχθρικής αεροπορίας. Ημέτερα αεροπλάνα εβομβάρδισαν επιτυχώς τα αεροδρόμια Κορυτσάς και Αργυροκάστρου καταστρέψαντα επί του εδάφους αρκετά αεροπλάνα. Αποθήκη καυσίμων ανεφλέγη, εθεάθησαν δε πυρκαϊά εις εγκαταστάσεις των αεροδρομίων. Εχθρικά συγκεντρώσεις και πυροβολιαρχίαι προσεβλήθησαν παρά της αεροπορίας μας επιτυχώς διά βομβών. Κατά συναφθείσας αερομαχίας κατερρίφθησαν 4 εχθρικά βομβαρδιστικά. Δύο εκ των ημέτέρων αεροπλάνων δεν επέστρεψαν εις τα βάσεις των. Η εχθρική αεροπορία εξηκολούθησε τας επιθέσεις των κατά του αμάχου πληθυσμού. Εβομβαρδίσθησαν αι πόλεις Θεσσαλονίκη, Πάτραι και περίχωρα ταύτης, Κέρκυρα, Ιωάννινα και Χανιά, ως και άλλαι κωμοπόλεις και χωρία. Ουδίς στρατιωτικός στόχος εβλήθη. Κατέρρευσαν οικίαι τινές. Υπάρχουν νεκροί και τραυματίαι εκ του αμάχου πληθυσμού.

ΥΠ' APIΟ. 27 (22.11.1940)

Κατά την σημερινήν ημέραν τα στρατεύματά μας επέτυχον την ολοκλήρωσιν του ορεινού όγκου της Μόροβας, την κατάληψιν του όρους Ιβάν και του αυχένος Καφ-ε-Καρίτ. Κατελήφθη η Κορυτσά. Νοτιότερον, εις τον τομέα της Πίνδου, τα στρατεύματά μας κατέλαβον το Λεσκοβίκι και επροχώρησαν πέραν της Ερσέκας και Μπόροβας. Εις την Ήπειρον τα στρατεύματά μας ανακατέλαβον την πόλιν των Φιλιατών και απώθησαν τον εχθρόν πέραν των συνόρων. Η αεροπορία μας εβομβάρδισεν εχθρικάς φάλαγγας εν υποχωρήσει μετά μεγάλης επιτυχίας, παρά την δραστηρίαν αντίδρασιν της εχθρικής αεροπορίας, κατήγαγον λαμπράν νίκην, ανατρέψαντα μεγάλας δυνάμεις του εχθρού εγκατεστημένας επί φυσικώς οχυρών θέσεων ενισχυομένων εν πολλοίς υπό ανθεκτικών οργανώσεων εκ σιδηροπαγούς σκυροδέματος μετά συρματοπλεγμάτων. Την Κορυτσάν υπερήσπιζον αι εξής δυνάμεις: η 2α Μεραρχία Αλπινιστών Τριντεντίνα, η 19η Μεραρχία Βενέτσια, η 29η Μεραρχία Πιεμόντε, η 49η Μεραρχία Πάρμας, η 53η

Μεραρχία Αρέτσο, τα ανεξάρτητα Τάγματα Τομόρι και Ταραμπός, τα 109ον και 166ον Τάγματα Μελανοχιώνων, το 4ον Σύνταγμα των Βερσαλλιέρων, το 101 τάγμα πολυβόλων θέσεως, διαθέτουσαι επί πλέον ως συμπληρωματικά και πολλάς πυροβολαρχίας βαρέος πυροβολικού και σημαντικόν αριθμόν αρμάτων μάχης. Οι κατά την μάχην ταύτην περιελθόντες εις χείρας μας αιχμάλωτοι και τα κυριευθέντα υλικά δεν καταμετρήθησαν εισέτι. Όσον αφορά τους μέχρι τούδε, από της ενάρξεως των επιχειρήσεων, εφ' όλου του αλβανικού μετώπου, περιελθόντας εις χείρας μας αιχμάλωτους και κυριευθέντα πολεμικά υλικά, οι μεν αιχμάλωτοι ανέρχονται εις μεγάλον αριθμόν αξιωματικών και κιλιάδας οπλιτών, τα δε υλικά εις 80 ελαφρά και βαρέα πυροβόλα, 55 αντιαρματικά πυροβόλα, υπέρ τα 300 ελαφρά και βαρέα πολυβόλα, 20 άρματα μάχης, υπέρ τα 250 αυτοκίνητα, υπέρ τας 1.500 μοτοσυκλέττας και ποδήλατα και σημαντικάς ποσότητας πυρομαχικών, καυσίμων, ιματισμού και ετέρου υλικού πάσης φύσεως.

ΥΠ' APIΟ. 29 (24.11.1940)

Τα στρατεύματά μας συνεχίζουν την προχώρησήν των εφ' ολοκλήρου του μετώπου. Η Μοσχόπολις κατελήφθη. Κατά την εκκαθάρισην της περιοχής Κορυτσάς περισυνελέγησαν 1.500 αιχμάλωτοι και 12 πυροβόλα, πολλοί όλμοι και λοιπά υλικά. Η αεροπορία μας εβομβάρδισε μετά μεγάλης επιτυχίας τρεις φάλαγγας εν υποχωρήσει.

ΥΠ' APIΟ. 39 (4.12.1940)

Σκληροί αγώνες επί της δυτικώς του Πόγραδετς ορεινής περιοχής εστέφθησαν υπό σημαντικής επιτυχίας. Πείσμων αντίδρασις του εχθρού εις την περιοχήν βορείως Πρεμετής εκάμφηθη κατόπιν ισχυρών επειμβάσεων του πυροβολικού μας. Επί της εκατέρωθεν της αμαξιτής οδού ζώνης ο εχθρός ενήργησε προσβολάς δι' αρμάτων αποτυχούσας. Κατελάβομεν την Πρεμετήν. Ο εχθρός υπέστη βαρείας απωλείας. Συνελάβομεν άνω των 500 αιχμάλωτων και εκυριεύσαμεν 6 πυροβόλα και άφθονον υλικόν. Επιτυχεστάτη επίσης υπήρξεν η σημερινή δράσης της αεροπορίας μας. Αναγνωρίσεις και βομβαρδισμοί σταθερών και κινητών στρατιωτικών στόχων εξετελέσθησαν με διαιποτωθέντα επιτυχή αποτελέσματα. Έν εχθρικόν αεροπλάνον κατερρίφθη εν αερομαχίᾳ. Άπαντα τα ημέτερα επέστρεψαν άθικτα εις τας βάσεις των.

ΥΠ' APIΘ. 41 (6.12.1940)

Εις το αριστερόν του μετώπου τα στρατεύματά μας υπερνικήσαντα την επί του ποταμού Μπρίστριτσα αντίστασιν του εχθρού διέβησαν τον ποταμόν, κατέλαβον τους Αγίους Σαράντα και προώθησαν τας γραμμάς των προς βορράν. Ο εχθρός υποχωρών ελεπλάτησε και επυριόλησε την πόλιν. Εις τον λιμένα απέμεινεν ημιβυθισμένοντο βομβαρδισθέν υπό της αεροπορίας ιταλικόν αντιτορπιλικόν. Εις το λοιπόν μέτωπον συνεχίσθη επιτυχώς ο αγών. Μεταξύ των λαφύρων, τα οποία περιήλθον εις χείρας μας, περιλαμβάνονται δύο πυροβόλα.

ΥΠ' APIΘ. 75 (9.1.1941)

Κατά τους σημερινούς τοπικούς αγώνας κατελήφθησαν διά της λόγχης σημαντικά θέσεις και περιήλθον εις χείρας μας περί τους 200 αιχμάλωτοι και άφθονον πολεμικόν υλικόν, μεταξύ του οποίου και 20 όλμοι των 31 χιλιοστομέτρων.

ΥΠ' APIΘ. 83 (17.1.1941)

Κατά τας σημερινάς επιτυχείς ενεργείας κατελήφθησαν οχυρά εδαφικά σημεία. Συνελήφθησαν 1.000 αιχμάλωτοι, εν οις πολλοί αξιωματικοί και αυτός ο διοικητής του 77ου συντάγματος της νεοαφιχθείσης εις Αλβανίαν 7ης μεραρχίας «Λύκοι της Τοσκάνης» συνταγματάρχης Μενεγκέπι.

ΥΠ' APIΘ. 109 (12.2.1941)

Επιτυχείς τοπικοί αγώνες επί υψομέτρων άνω των 2.000 μέτρων. Εξετοπίσθη ο εχθρός των θέσεών του, συνελήφθησαν αιχμάλωτοί τινες και περιήλθον εις χείρας μας αυτόματα όπλα. Το ανταεροπορικόν μας πυροβολικόν κατέρριψε 3 εχθρικά αεροπλάνα.

ΥΠ' APIΘ. 132 (7.3.1941)

Κατόπιν επιτυχούς ενεργείας εις τον κεντρικόν τομέα εξεδιώξαμεν τον εχθρόν εκ των θέσεών του, φυσικώς ισχυρών και τεχνητώς ωργανωμένων. Συνελάβομεν 1.050 αιχμαλώτους, εν οις πολλοί αξιωματικοί. Αφθονώτατα υλικά περιήλθον εις χείρας μας. Η αεροπορία μας συνέδραμεν επιτυχώς την ανωτέρω επιχείρησην βομβαρδίσασα στόχους πεδίου μάχης με καταφανή αποτελέσματα. Απαντά τα αεροσκάφη μας επανήλθον εις τας βάσεις των.

ΥΠ' APIΘ. 162 (6.4.1941)

Από της 5.15 ώρας τής σήμερον ο εν Βουλγαρία γερμανικός στρατός προσέβαλεν απροκλήτως τα ημέτερα στρατεύματα της ελληνικής μεθορίου. Αι δυνάμεις μας αμύνονται του πατρίου εδάφους.

ΥΠ' APIΘ. 163 (6.4.1941)

I. Ισχυραί γερμανικά δυνάμεις, εφωδιασμέναι με τα πλέον σύγχρονα πολεμικά μέσα, με υποστήριξιν αρμάτων, αφθόνου βαρέος πυροβολικού και πολυαρίθμου αεροπορίας, προσέβαλον από της πρωίας της σήμερον επανειλημένως τας θέσεις μας, ων αμύνονται μόνον ελληνικαί δυνάμεις λίαν περιωρισμέναι. Καθ' όλην την ημέραν διεξήκθη σφοδρότατος αγών εις τας κυριωτέρας ζώνας της παραμεθορίου προς Βουλγαρίαν περιοχής, ιδιαιτέρως δε εις την περιοχήν Μπέλες και την κοιλάδα του Στρυμόνος. Αι δυνάμεις μας, αι διατεθειμέναι επί του μετώπου τούτου, με τα περιωρισμένα μέσα των, διεξήγαγον σκληρότατον αγώνα κατά του εισβολέως και η μικρά ελληνική αεροπορία, όσον πιονήθη να διατεθή εκ του προς Ιταλίαν μετώπου, συνέδραμε με αυτοθυσίαν τον αγώνα των πρωικών στρατεύματων μας. Τα οχυρά μας, παρά τον σφοδρότατον διά πυροβολικού και από αέρος δι' αεροπορίας κατακορύφου εφορμήσεως βομβαρδισμόν, αντέστησαν πλην ενός, όπερ υποστάν ιδιαιτέρως ισχυράν εχθρικήν προσβολήν υπέκυψε. Δέκα εχθρικά άρματα κατεστράφησαν υπό του πυροβολικού μας και των αντιαρματικών μας μέσων. Πέντε έως έξι εχθρικά αεροπλάνα κατερρίφθησαν υπό της αεροπορίας μας και των αντιαεροπορικών μας πολυβόλων. Συνελάβομεν αιχμαλώτους. Περιοχαί τινες του εθνικού εδάφους, διά λόγους επιχειρήσεων και προς αποφυγήν ανωφελών θυσιών, εξεκενώθησαν εγκαίρως υπό των δυνάμεών μας. Τελικώς ο εχθρός, σημειώσας πρόοδόν τινα, συνεκρατήθη εφ' όλου του ενδιαφέροντος μετώπου.

II. Επί του εν Αλβανία ιταλικού μετώπου ενέργειαι περιπόλων και πυροβολικού.

ΥΠ' APIΘ. 172 (14.4.1941)

Εις την Δυτικήν Μακεδονίαν αγών τεθωρακισμένων μονάδων εις περιοχήν Πτολεμαϊδος. Αι γερμανικά δυνάμεις προωθήθησαν προς Κλεισούραν, προς Κοζάνην, προς Σιάτισταν. Συνεπεία της υπό γερμανικών δυνάμεων καταλήψεως της νοτίου Νοτιοσλαβίας και της εκ τούτου διανοίξεως των κατευθύνσεων, αίτινες εκ νοτιοσλαβικού εδάφους άγουσιν εις τα πλευρά και τα νώτα τού εις το βόρειον αλβανικόν μέτωπον στρατού μας, διετάχθη διά λόγους επιχειρήσεων η σύμπτυξης των δυνάμεών μας και η εκκένωσης της περιοχής Κορυτσάς. Ο εχθρός αντιληφθείς την σύμπτυξην μετά εικοσιτετράωρον από της ενάρξεως ταύτης επεχείρησεν επί ματαίω να την παρενοχλήση προωθήσας μοτοσυκλεπτιστάς. Συνελάβομεν μερικάς δεκάδας εκ τούτων. Εις το λοιπόν αλβανικόν μέτωπον ο εχθρός επεχείρησεν εις πολλά σημεία επιθετικάς ενεργείας. Παντού απεκρούσθη, αφήσας εις χείρας μας περί τους εκατόν αιχμαλώτους.

ΥΠ' APIΘ. 177 (19.4.1941)

Τα στρατεύματά μας εν Αλβανία συνεχίζουσι κανονικώς τον αγώνα των. Συνεπεία τών εν Μακεδονία επιχειρήσεων κατά των Γερμανών διεξήγαγον επιτυχώς ελιγμόν συμπτυξεως χωρίς να ενοχληθώσι παρά του εχθρού. Εις όσας περιπτώσεις

ο εχθρός επεχείρησε να παρενοχλήσῃ την κίνησιν πημετέρων μονάδων, αύται αναστραφείσαι τον έτρεψαν εἰς φυγήν και του επροξένησαν πολλάς απωλείας. Δύο συντάγματά μας διεκρίθησαν ιδιαιτέρως εἰς τοιαύτην επιχείρησην και διεμνημονεύθησαν αισθηματία των. Όσον αφορά τας εν Μακεδονίᾳ επιχειρήσεις, εσημειώθη προώθησις των γερμανικών δυνάμεων προς νότον.

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 181 (23.4.1941)

Η ραγδαία και απρόβλεπτος διάσπασις του νοτιοσλαβικού μετώπου, η ταχεία προέλασης γερμανικών δυνάμεων εἰς το υψίπεδον Μοναστηρίου και η ως εκ τούτου πλήρης αποκοπή ημών από του νοτιοσλαβικού στρατού και η απειλή των νώτων των προς Αλβανίαν στρατευμάτων μας, ανέτρεψεν εξ ολοκλήρου την διάταξην των ημετέρων δυνάμεων και μας υπερέργωσεν εἰς ευρείαν και εσπευσμένην σύμπτυξιν. Η ταχεία εν συνεχείᾳ προώθησης γερμανικών μυχανοκινήτων μέσων εκ της περιοχής Μοναστηρίου προς νότον και η υπό τούτων αποκοπή της κυρίας οδού συμπτύξεως της δεξιάς πτέρυγός μας του αλβανικού μετώπου, εξέτρεψε τας δυνάμεις ταύτης, εστερημένας αντιαρματικών μυχανημάτων, προς ορεινούς όγκους, δι' ων η σύμπτυξις και ο ανεφοδιασμός κατέστησαν προβληματικοί. Ο κύριος όγκος των δυνάμεων της Ηπείρου, όστις μέχρι της τελευταίας στιγμής αντεμετώπισε νικηφόρως διπλασίας ιταλικάς δυνάμεις, συμμετέσχε και ούτος εἰς την γενικήν ως άνω σύμπτυξιν. Αι κινήσεις του επραγματοποιήθησαν κανονικώς παρά την επίμονον αντίδρασην των ιταλικών δυνάμεων, καθ' ων πολλάκις αντεπετέθη και συνέλαβεν αιχμαλώτους. Η πολυάριθμος, εξ άλλου, εχθρική αεροπορία του Άξονος, πλήττουσα ανενοχλήτως τα συμπτυσσόμενα στρατεύματα, αλλά και τα μετόπισθεν, εδημιούργησε δυσχερείς συνθήκας συνεχίσεως ανίσου πάλης των ελληνικών δυνάμεων του αλβανικού μετώπου προς τας γερμανικάς και ιταλικάς τοιαύτας και έσχεν ως αποτέλεσμα την κατά την εσπέραν της 20ής τρέχοντος συνθηκολόγησιν των ως άνω δυνάμεων μας μετά των γερμανικών τοιούτων. Είναι βεβαιωμένον ότι κατά την ώραν της συνθηκολογήσεως ιταλικαί δυνάμεις δεν είχον κατορθώσει να εισέλθουν εἰς ελληνικόν έδαφος, αλλ' εκρατήθησαν υπό των δυνάμεων μας επί αλβανικού τοιούτου.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Α. ΠΑΠΑΓΟΥ

(6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941)

Ένας επί πλέον εισβολεύς, ένας επί πλέον αντίπαλος, ανήκων αυτών εἰς την ομάδα των αυτοκαλουμένων πεπολιτισμένων Κρατών, επιχειρεί να καταπατήσῃ τα Ιερά του Εθνους.

Θα ανπιστώμεν και θα νικήσωμεν, όπως ενικήσαμεν και τον άλλον πολυάριθμον εχθρόν, όπως αντεστάθημεν και εἰς εκείνου τας ορδάς και τα περιφρονητικά διά την προσφιλή Πατρίδα μας αξιώσεις.

Θα νικήσωμεν, διότι θα πολεμήσωμεν πάλιν υπό την Σημαίαν της υπερτάπειρης Δικαιοσύνης και διότι παρά το πλευρόν μας ίσταται συμπολεμιστής και αποφασιστικός σύμμαχος ο στρατός της πανισχύρου Βρετανικής Αυτοκρατορίας.

Θα πολεμήσωμεν αντιτάσσοντες εἰς την βίαν του επιδρομέως τα όπλα μας και τα στήθη μας, διδάσκοντες και τον νέο αντίπαλον ότι η Ελλάς, από την οποίαν ήντλησε τόσα πολύτιμα διδάγματα, δεν απιμάζεται.

Μαχηταί του Ιταλικού Μετώπου,

Εξακολουθήσατε την ένδοξον και απαράμιλλον προσπάθειαν κρατούντες πάντοτε υπό το πέλμα και υπό την θέλησίν σας τον αντίπαλόν σας.

Προσθέσατε νέας δάφνας εἰς τας σημαίας σας.

Μαχηταί του Γερμανικού Μετώπου,

Αποδείξατε ότι είσθε ισάξιοι των συναδέλφων σας του Ιταλικού Μετώπου.

Φιλοδοξήσατε να προθέσπετε νέας ενδόξους σελίδας εἰς την Ιστορίαν του Έθνους μας.

Αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και στρατιώται,

Ο Θεός της Ελλάδος είναι μαζί μας.

Η Θεομήτωρ Μαρία θα μας παρακολουθήσῃ με στοργήν εἰς τους νέους αγώνας μας.

Η Αθάνατος Μοίρα του Έθνους μας, αυτή που το συνετήρησε, που το διεφύλαξε πρόμαχον των ελευθεριών και των υψηλών εκδηλώσεων του Ανθρωπίνου Πνεύματος, της Ηθικής και του Καλού διά μέσου των αιώνων, μας παραστέκει και σήμερον.

Με τους Βρεταννούς αδελφούς μας εν όπλοις και εν ψυχαίς –διότι είναι αδελφοί μας πλέον και αι δύο χώραι ακολουθούν πνωμέναι την ίδιαν φωτεινήν λεωφόρον που οδηγεί εἰς τον δύσκολον θρίαμβον– θα διαφυλάξωμεν την τιμήν της Πατρίδος.

Ατενίζοντες υψηλά, αντλούντες υπεράνθρωπον θάρρος από τας ψυχάς μας, αι οποίαι διαισθάνονται πλήρως ότι μαχόμεθα πάντοτε υπέρ βωμών και εστιών, με τό όπλον ανά χείρας και υπό την σκέπην του Θεού, θα προχωρήσωμεν προς την Νίκην.

Την τελικήν πλέον, την λαμπρότεραν, την ιερωτέραν Ελληνικήν Νίκην, η οποία και την φοράν αυτήν –ουδείς Έλλην το αμφιβάλλει– θα είναι ιδική μας.

**ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β'
(17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941)**

Αξιωματικοί, Υπαξιωματικοί και Στρατιώται,
Τέσσαρες και πλέον μήνες τραχέων αγώνων εναντίον εχθρού αριθμητικώς υπερτέρου, αγώνων ηρωικών προς τους ανθρώπους και την φύσιν, όχι μόνον δεν σας εκούρασαν, αλλά και εσφυρολάπτησαν την ορμήν και την αντοχήν σας εις βαθμόν αξιοθαύμαστον. Και όταν προς εβδομάδος ο εχθρός, από μακρού επιμελώς παρασκευαζόμενος, ενόμισεν ότι ήτο έτοιμος διά να σας κάμψη και επεχείρησε την σφοδράν του επιθετικήν προσπάθειαν, εις την οποίαν εστήριζε τόσας ελπίδας, όχι μόνον τον συνεκρατήσατε, αλλά και του κατεφέρατε πλήγμα σκληρόν, του εδώκατε την απάντησιν που του ήρμοζε, του παρέσχετε εν επί πλέον μάθημα του τί δύναται να επιτελέσθη η Ελληνική ανδρεία και ευψυχία.

Ενικήσατε, Έλληνες πολεμιστάί, διότι εις τας φλέβας σας ρέει το αίμα των μαχητών του Μαραθώνος και των Θερμοπυλών. Ενικήσατε, διότι το δίκαιον είναι μαζί σας και διότι ο Θεός και η Παναγία σάς προστατεύουν. Ενικήσατε, διότι εις τα άρματα και τας μπηκανάς του εχθρού αντετάξατε χαλύβδινα τα στήθη σας και γρανιτώδεις τας θελήσεις σας.

Καθ' ην στιγμήν σεις γράφετε εις τα χιονισμένα βουνά της Ηπείρου και της Αλβανίας το αιματοβαφές και πανένδοχον έπος της νεωτέρας Ελλάδος, τα αδέλφια σας του Βασιλικού Ναυτικού και της Βασιλικής Αεροπορίας προσθέτουν και αυτά, εις τας θαλάσσας και τους αιθέρας, χρυσάς σελίδας εις την ελληνικήν ιστορίαν. Ολόκληρος ο πολιτισμένος κόσμος παρακολουθεί έκθαμβος τα κατορθώματα των ελληνικών όπλων.

Βαθύτατα συγκεκινημένος διά τα ανδραγαθήματά σας, πλήρης πατρικής υπερηφανείας, σας ευχαριστώ, γενναίοι Έλληνες μαχητάι, εν ονόματι της Πατρίδος, να είσθε δε βέβαιοι ότι πάσαν Ελληνικήν συνείδησιν εμπνέει και κατευθύνει πάντοτε ακλόνητον το αίσθημα της αντί πάσης θυσίας περιφρουρήσεως της τιμής και της Ελευθερίας.

**ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β' ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ**

(6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941)

Έλληνες,

Νέος εχθρός προσέβαλε σήμερον την πρώιαν της τιμήν της Πατρίδος μας. Χωρίς καμμίαν προειδοποίησιν, την ιδίαν στιγμήν κατά την οποίαν επεδίδετο από την Γερμανικήν Κυβέρνησιν εις την Ελληνικήν εν έγγραφον, αναγγέλλον απλώς την ενέργειάν της, τα Γερμανικά στρατεύματα εκτύπωσαν τα σύνορά μας.

Ο πρωικός μας στρατός, φρουρός ακοίμητος του ιερού μας εδάφους, το προασπίζει ήδη διά του αίματός του.

Έλληνες,

Ο Ελληνικός λαός, ο οποίος απέδειξεν ήδη εις τον κόσμο ότι θέτει υπέρ παν άλλο την τιμή, θα την υπερασπισθή και έναντι του νέου εχθρού, μέχρις εσχάτων. Η Ελλάς, ή τόσον μικρά, την οποίαν προσβάλλει σήμερον μία ακόμη Αυτοκρατορία, είναι ταυτοχρόνως τόσον μεγάλη ώστε να μη δύναται να επιτρέψει εις κανένα να την θίξην.

Ο αγώνας θα είναι σκληρός, τραχύς, αμειλικτος. Δεν θα ορθωδήσωμεν προ ουδενός πόνου, δεν θα σταματήσωμεν προ ουδεμιάς θυσίας. Άλλ' η νίκη μάς αναμένει εις το τέρμα του δρόμου μας, διά να στεφανώση, μίαν ακόμη και οριστικήν φοράν, την Ελλάδα. Εις το πλευρόν μας ίστανται, ανίσχυροι σύμμαχοι, η Βρεταννική Αυτοκρατορία με την ακατάβλητον θέλησίν της, και αι Ήνωμέναι Πολιτεία της Αμερικής με τους ανεξαντλήτους πόρους των. Εις το πεδίον της μάχης αγωνιζόμεθα αγκώνα προς αγκώνα με τους αδελφούς μας Νοτιοσλαύους, οι οποίοι κύνουν και αυτοί, μαζί μας, το αίμα των διά την σωτηρίαν ολοκλήρου της Βαλκανικής και της ανθρωπότητος.

Θα νικήσωμεν! Με την βοήθειαν του Θεού και την ευλογίαν της Παναγίας, θα νικήσωμεν! Η ιστορία των Εθνών θα γράψη, ακόμη μίαν φοράν, ότι η χώρα, την οποίαν λαμπρύνει ο Μαραθώνας και ο Σαλαμίς, δεν υποκύπτει, δεν κάμπτεται, δεν παραδίδεται.

Ολοι μαζί, Έλληνες, άνδρες, γυναίκες, παιδιά, υψώσατε το ανάστημά σας, σφίξατε τους γρόνθους σας και σταθήτε εις το πλευρόν Μου, προασπιστά της Ελληνικής Πατρίδος, της χθεσινής, της σημερινής και της αυριανής, αντάξιοι των προγόνων σας, παραδείγματα εις τους επιγόνους σας, πρόμαχοι της ελευθερίας τής βγαλμένης από τα κόκκαλα των Ελλήνων τα ιερά.

Εμπρός, τέκνα της Ελλάδος, εις τον υπέρ πάντων αγώνα!

Ο Ζαχαριάδης, ο πόλεμος του '40 και η ιστορική αλήθεια

Του ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΙΝΟΥ*
 (Πηγή: «Το Βίβλα»,
 Κυριακή 2 Νοεμβρίου 2003)

«Εθνικόν είναι ό,τι είναι αληθές» μας διδάσκει ο εθνικός ποιητής. Αντίθετα, ο πιο επιτυχημένος στην άσκηση της επαναστατικής βίας Βλαντίμιρ Ίλιτς Ουλιάνοφ (Λένιν) υπεδείκνυε στους συντρόφους του ότι «το να λέμε την αλήθεια είναι μια αστική προκατάληψη. Το ψεύδος δικαιολογείται από τον διακαώς επιδιωκόμενο σκοπό μας».

Και με την άφεση αμαρτιών που παρέχει ο εξακολουθών να λατρεύεται στην Ελλάδα Λένιν διαβάσαμε και ακούσαμε κι εφέτος τους ύμνους, που λέγονται και γράφονται κατά την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940, για την πατριωτική στάση του τότε έγκλειστου στην απομόνωση επί δικτατορίας Μεταξά γενικού γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Νίκου Ζαχαριάδη. Εννοώ την περίφημη ανοιχτή επιστολή του προς τον υφυπουργό Ασφαλείας Μανιαδάκη που δημοσιεύθηκε στον Αθηναϊκό Τύπο της 2ας Νοεμβρίου 1940. Σε αυτή μεταξύ άλλων έγραφε: «Ο φασισμός του Μουσολίνι χτύπησε την Ελλάδα πισώπλατα, δολοφονικά και ξετσύπωτα με σκοπό να την υποδουλώσει και εξανδραποδίσει. Σήμερα όλοι οι Ελληνες παλεύουμε για τη λευτεριά, την τιμή και την εθνική μας ανεξαρτησία [...]. Στον πόλεμο αυτόν, που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, δίχως επιφύλαξη [...]. Όλοι στον αγώνα, ο καθένας στη θέση του και η νίκη θα 'ναι νίκη της Ελλάδας και του λαού μας».

Πράγματι, αυτή η αυθόρυμπη πατριωτική επιστολή έπαιξε πολύ θετικό ρόλο στην πανελλήνια κινητοποίηση για την αντιμετώπιση του φασίστα εισβολέα και διευκόλυνε την τιτάνια προσπάθεια του τότε πρωθυπουργού να αποκρούσει την εισβολή και να συντρίψει τον ιταλό δικτάτορα και τον πανίσχυρο στρατό του. Αυτός, όμως, ο απροσδόκητος και ευπρόσδεκτος σύμμαχος του Μεταξά προέκυψε από ένα λάθος. Ο Ζαχαριάδης, ένθερμος αντίπαλος του ακροδεξιού φασισμού, ευρισκόμενος στην απομόνωση, αγνοούσε προφανώς ότι ο λατρευτός του Στάλιν είχε υπογράψει με τον ώρα τότε μισπότο Χίτλερ το περίφημο γερμανοσοβιετικό σύμφωνο Ρίμπεντροπ – Μολότοφ, που όχι μόνο ανεδείκνυε σε επιστήθιους φίλους τούς άλλοτε ιδεολογικούς εχθρούς, αλλά ακολουθήθηκε και από σύμφωνο διαμελισμού της Πολωνίας, στην οποία εισέβαλαν ιμπεριαλιστικότατα εκ Δυσμών οι ναζιστές και εξ Ανατολών οι Σοβιετικοί. Με-

τά λίγες ημέρες από τη δημοσίευση της επιστολής του, ο Ζαχαριάδης πληροφορήθηκε, ως φαίνεται, ότι οι τέως εχθροί είχαν γίνει φιλαράκια και ότι ο Στάλιν κατίγγειλε ως κοντόθωρους εκείνους τους ανθρώπους που κάνουν απλουστευτική προπαγάνδα κατά του φασισμού. Επίσης, ενημερώθηκε ότι η Κομμουνιστική Διεθνής (στην οποία το ΚΚΕ όφειλε τη φλόγιση της ποταγής) καλούσε τα Κ.Κ. να βάλουν τέρμα στον αγώνα κατά του φασισμού και να καταγγείλουν τον αγγλογαλλικό ιμπεριαλισμό σαν βασική επιθετική δύναμη, που είναι «ένοχος επιδρομής κατά της Γερμανίας η οποία ήθελε την ειρήνη» (σωστά διαβάζετε!!!) Ο Ζαχαριάδης, μόλις πληροφορήθηκε τα προαναφερθέντα, έσπευσε στις 26 Νοεμβρίου 1940 να στείλει στον πρωθυπουργό Μεταξά νέο ανοιχτό γράμμα, στο οποίο, κάνοντας στροφή 180 μοιρών, υπογράμμιζε ότι «η Ελλάδα δεν έχει καμιά θέση στον ψηφιαλιστικό πόλεμο ανάμεσα στην Αγγλία και Ιταλία - Γερμανία» και απαιτούσε «οι πολεμικές δυνάμεις της Αγγλίας να φύγουν όλες από τα χώματα και τα νερά της Ελλάδας και να ζητήσουμε από την κυβέρνηση της ΕΣΣΔ να μεσολαβήσει για να γίνει ελληνοϊταλική ειρήνη».

Ακολούθησε ένα τρίτο γράμμα του στις 15 Ιανουαρίου 1941 προς την «Κομμουνιστική Φοιτητική Ενωση», όπου υποστήριζε ότι «Ο Μεταξάς έκανε πόλεμο φασιστικό, κατακτητικό. Αφού διώξαμε τους Ιταλούς από την Ελλάδα, έπρεπε να κάνουμε μια ξεχωριστή, έντιψη, δίχως παραχωρήσεις ελληνοϊταλική ειρήνη» και καλούσε τον λαό και τον στρατό την ώρα που πολεμούσε τους φασίστες Ιταλούς «να ανατρέψουν τη μοναρχοφασιστική δικτατορία του Μεταξά».

Πόσοι σύγχρονοι Ελληνες γνωρίζουν τα προαναφερθέντα, πόσοι και ποιοι ιστορικοί είχαν το θάρρος να γράψουν την αλήθεια, όχι μόνο για την πρώτη, αλλά και για τις δύο άλλες επιστολές Ζαχαριάδη;

Αυτά ως ελάχιστη συμβολή της στήλης στην ιστορική αλήθεια, που κακοποιείται και παραχαράσσεται κάθε εθνική επέτειο κατά τις ανίθικες υποδείξεις του μεγάλου Λένιν, τις οποίες έχουν ως άλλοθι για τη συνείδησή τους ουκ ολίγοι δημοσιογράφοι, αλλά ακόμη και ιστορικοί, προδίδοντας και την ιδιότητα του επιστήμονα «χάριν του επιδιωκόμενου σκοπού».

* Ο κ. Γιάννης Μαρίνος είναι πρώτην ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.